

El RUI, la jugada final

written by Daniel Serrano | 19 de juny de 2016

Avui dia hi ha un pensament que em ronda pel cap. M'inquieta saber que els catalans poden arribar a quedar tips del "Procés" i, a més a més, no els hi faltaran motius. Als nostres connacionals no els faltará raó si entren en una situació de total desencís amb el circ polític que han muntat els partits que, almenys sobre el paper, es fan dir independentistes.

Per una banda veiem que tant ERC com CDC no apliquen la sobirania fiscal que tant necessita el país en molts dels municipis on governen. Per altra banda tenim una Convergència que, principalment, sembla estar interessada a allargar el procés sols per a tenir més marge per a la seva refundació. Després tenim una Esquerra Republicana més preocupada en allargar el procés per a teixir les aliances necessàries per a bastir un autonomíssim Tripartit 3.0 (amb el Colauisme i les restes de la CUP) i, de pas, guanyar pes per a presidir-lo. I finalment, com a cirereta del pastís, tenim una CUP imprevisible i voluble en la seva paraula. Una CUP que a la mateixa nit del 27S va dir que no s'havien guanyat les eleccions i que no podíem anar a la DUI.

Tot plegat fa perdre els ànims per a seguir confiant en les forces polítiques independentistes, les quals seria millor anomenar processistes. Al final sembla que tot aquest circ autonomista del Procés sigui un invent per a tapar-se les vergonyes i sucari-hi. I Catalunya, senyors, Catalunya no es mereix caure en un ridícul internacional d'aquestes magnituds. Passen els anys i en aquest país no s'ha avançat significativament en res, s'han anat succeint les grans manifestacions de l'11S i la situació segueix igual, la gent està cansada i no aguantarà més "dies històrics". Cal matar el Procés d'una vegada, cal jugar-ho tot en una última i definitiva partida, a caixa o faixa. Durant el 9 de novembre

es va cometre l'error d'abaixar el cap i no desobeir la llei espanyola quan l'Estat ens va notificar que no podíem fer un referèndum. Aleshores vam inventar-nos allò del procés participatiu sobre el futur polític del país, ara bé, en l'àmbit internacional ja varen veure que no ens atrevíem a desobeir l'Estat del qual volíem marxar i això ens va fer un mal enorme.

Així doncs, crec que ha arribat l'hora de convocar urgentment un referèndum unilateral d'independència, amb una pregunta clara, que sols accepti una resposta binària, sí o no, sobre si Catalunya ha de convertir-se en un estat independent. Un referèndum que desacati si cal la llei espanyola, que es convoqui obeint al Parlament de Catalunya com a representant de la sobirania nacional catalana. Una última jugada per a sortir de dubtes, per a matar el procés sigui amb la victòria o amb la derrota. Una última jugada que, en cas de guanyar l'opció favorable a la secessió, obligui al Govern de la Generalitat a fer immediatament una Declaració Unilateral d'Independència, amb les degudes preses de control del territori i l'obertura de negociacions a escala internacional.